

บันทึก

เรื่อง ปัญหาการนับเวลาระหว่างขึ้นทะเบียนทหารกองประจำการ

หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร.๐๔๐๓/๑๕๔๕๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๐๙ แจ้งว่า กระทรวงการคลังขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นในปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเวลาระหว่างขึ้นทะเบียนทหารกองประจำการตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร พ.ศ. ๒๔๙๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ ว่า จะนับเป็นเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตามความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ได้หรือไม่ โดยมีข้อเท็จจริงว่า บุคคลผู้หนึ่งเป็นนักศึกษามีหน้าที่เข้ารับการฝึกวิชาทหารตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร มีอายุสิบแปดปีบริบูรณ์ ใน พ.ศ. ๒๔๙๔ แต่ได้ขึ้นทะเบียนทหารกองประจำการเมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๔๙๘ เข้ารับราชการประจำกองกำลังพลทหารบก เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๐๐ แต่โดยที่พระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๙๗ กระทรวงกลาโหมจึงให้นับช่วงเวลาราชการตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๔๙๗ โดยมีได้นับเวลาราชการตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนทหารกองประจำการเป็นต้นมาจนถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๐๐ กระทรวงการคลังเห็นว่าระยะเวลาที่กระทรวงกลาโหมให้นับช่วงเวลาราชการนั้นไม่อาจนำมาคำนวณเป็นเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญได้

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๕) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวแล้ว เห็นว่า การที่นักศึกษาซึ่งขึ้นทะเบียนกองประจำการดังกล่าวข้างต้นจะได้รับสิทธิตามบทบัญญัติมาตรา ๒๓ วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ หรือไม่นั้น อยู่ที่การตีความมาตรา ๒๓ วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งบัญญัติว่า “ผู้ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนทหารกองประจำการ ให้มีสิทธินับเวลาราชการได้ตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนกองประจำการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร” เมื่อพิจารณาความดังกล่าวแล้ว ทำให้เข้าใจได้ว่าผู้ที่ได้รับประโยชน์จากบทบัญญัตินี้ต้องเป็นผู้ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนทหารกองประจำการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร และต้องเป็นผู้ซึ่งเข้ารับราชการทหารตามความหมายของคำนิยามว่า “ทหารกองประจำการ” ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารซึ่งกำหนดไว้ว่า “ทหารกองประจำการ” หมายความว่า “ผู้ซึ่งขึ้นทะเบียนกองประจำการและได้เข้ารับราชการในกองประจำการจนกว่าจะได้ปลด” ฉะนั้น ผู้ซึ่งขึ้นทะเบียนทหารกองประจำการที่จะได้รับสิทธินับเวลา

ราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการนั้น จะต้องหมายถึงเฉพาะผู้ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนทหารกองประจำการที่เข้ารับราชการ มิได้หมายความว่าได้ขึ้นทะเบียนทหารกองประจำการเท่านั้น ก็ทำให้เกิดสิทธิในการนับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญแล้ว จึงสรุปได้ว่าผู้ซึ่งเป็นทหารกองประจำการตามผลของกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการฝึกวิชาทหารนั้น ย่อมได้รับสิทธิตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารเท่านั้น ไม่มีสิทธิตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ สำหรับกรณีที่เป็นปัญหานี้ นักศึกษาซึ่งเป็นทหารกองประจำการตามผลของกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการฝึกวิชาทหารจึงไม่ได้รับสิทธิในบำเหน็จบำนาญตามมาตรา ๒๓ วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔

(ลงชื่อ) หยุต แสงอุทัย
(นายหยุต แสงอุทัย)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มกราคม ๒๕๑๑